

Mojih 10 let na srednji šoli v Domžalah¹

Moja poklicna pot se je zaključila pred desetimi leti na srednji šoli v Domžalah, kjer sem bila ravnateljica in kasneje direktorica.

Ko sem se odločala za prijavo na mesto ravnateljice v Srednji šoli Domžale, sem vedela, da bo to delo zahtevno in naporno, zato sem ga sprejela kot izziv: narediti in voditi dobro poklicno in strokovno šolo. V tovrstne šole se namreč vpisujejo manj uspešni dijaki, ki niso toliko vzpodbujani, podpirani z vseh strani in seveda manj učno motivirani in vzgajani. Mnogi med njimi pa imajo delovne navade, radi sodelujejo, so bolj odprti in iskreni in kasneje v življenju uspešnejši in zadovoljnejši od svojih vrstnikov, ki so učno sposobnejši. Zavedala sem se teh njihovih prednosti in jih upoštevala ter cenila, imela sem jih rada.

V Domžale sem prišla pred dvajsetimi leti, ko je šola imela 25 oddelkov. Slutiti je že bilo krizo vpisa. Na šoli so bili dvoletni, triletni in štiriletni programi s področja strojništva in usnjarstva. Sčasoma smo s prenovami in prilagoditvami pridobili vse možne triletno programe in poklicno-tehnične programe s področja strojništva in usnjarstva. Vrnili so nam tudi program trgovec in program ekonomsko-komercialni tehnik. Šola se je krepila in postajala prepoznavna zaradi dobrih strokovnih učiteljev, ki so želeli posodabljanje in razvoj. Tako smo vpeljali računalniško tehnologijo v vse programe (CNC-tehnologijo, računalniško podprto oblikovanje in krojenje itd.). Opremljali smo strokovne učilnice in učilnice praktičnega pouka. Izbrani smo bili za prenovu usnjarskih programov po evropskih modelih v projektu PHARE. Ta projekt smo uspešno zaključili. Po teh prenovah smo za nekatere poklice uvedli dualni način šolanja, kjer smo se povezovali s socialnimi partnerji iz gospodarstva.

Svoje delo je šola predstavljala na uspešnih tekmovanjih, razstavah in modnih revijah. Ko sem se upokojila, je bilo na šoli 42 oddelkov. Kriza, ki se kaže v poklicnem in strokovnem izobraževanju, je zahtevala korenitejše spremembe. Menim pa, da je bilo naše skupno delo v Domžalah uspešno, prijetno in prepoznavno.

Marijela Lebinger, nekdanja ravnateljica

¹ Besedilo je bilo prvič objavljeno 2009 v Zborniku ob 60-letnici Srednje šole Domžale, stran 24.